

ת"פ 50907/12/14 - מדינת ישראל נגד איברהים הואש

בית משפט השלום בעכו

15 יולי 2015

ת"פ 50907-12-14 מדינת ישראל נ' הואש (אסיר)

ת"פ 50936-12-14

לפני כבוד השופטת ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
איברהים הואש (אסיר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה פסקוביץ

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד בריק, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו פריצה לבניין שאינו דירה ובצוע גניבה, עבירה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

עפ"י עובדות כתב האישום בלילה שבין 17.12.2014 - 18.12.2014, סמוך לחצות, התפרץ הנאשם למשרד אדריכלות בטמרה השייך למתלונן, באופן שפתח חלון הזזה של אחד החדרים במשרד ונכנס פנימה בכוונה לגנוב. במעמד זה גנב הנאשם מהמשרד סכום של ₪ 97,071 שהיה בתוך מעטפה באחת המגירות בשולחן העבודה של המתלונן, ומיועד היה לתשלום משכורות לעובדי המשרד. לאחר מכן, הנאשם הסתיר חלק מהכסף בחדר ביתו בטמרה, את רובו במטע זיתים בין אעבלין לטמרה, ובחלק הנותר השתמש לשם רכישת סמים.

טיעוני המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה פתחה בכך כי מדובר בהתפרצות לבית עסק ונטילת סכום כסף נכבד שמיועד היה לתשלום משכורות לעובדים, כאשר הסתרת חלק גדול מהכסף במטע זיתים מלמדת על התחכום והמסוכנות שבמעשיו של הנאשם.

עמוד 1

לטענתה, מתחם העונש הראוי בנסיבות אלו נע בין 10 חודשים ל-30 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הוסיפה, כי יש לתהות מדוע לא ביקש הנאשם להשתלב באפיק שיקומי לגמילה מסמים בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ועברו הלא מכביד, והעובדה כי הנאשם החזיר את מרבית הכסף למתלונן.

בגדר העונש שיש להשית על הנאשם ביקשה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ-24 חודשים, ולהשית עליו מאסר על תנאי מרתיע בגין עבירות רכוש, קנס סמלי ופיצוי למתלונן בגין עוגמת הנפש שנגרמה לו.

טיעוני הסניגור לעונש:

לטענת הסניגור, מדובר בעבירה של התפרצות לבית עסק ללא כל תחכום מצד הנאשם אשר לא ידע מראש כי ימצא במשרד סכום כסף כה גדול.

הנאשם נעצר והודה בביצוע העבירה כבר בחקירתו במשטרה ואף הוביל את השוטרים למקום בו החביא את הכסף.

הסניגור הדגיש, כי למשרד לא נגרם כל נזק בעקבות ההתפרצות, והסכום שנגנב הוחזר למתלונן, למעט סכום מזערי של 500 ₪, ולכן ברור שנזקו של המתלונן מסתכם בעיקר בעוגמת נפש בלבד.

נוכח גילו הצעיר של הנאשם שהינו ללא עבר פלילי מכביד, והעובדה כי הוא היחיד שמפרנס את משפחתו שכן אביו הוא אילם וחירש, אין להחמיר בעונשו ויש להסתפק בתקופת מעצרו (הנאשם נעצר ביום 18.12.14 ושוחרר למעצר בית ביום 15.1.15) ובנוסף להטיל עליו עונש הצופה פני עתיד.

דין:

הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם מתבטא בפגיעה בערך המוגן של שמירה על תחושת הביטחון, שלווה הנפש, והגנה על רכושו וקניינו של הציבור.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בנתונים הבאים: הנאשם פרץ למשרד וביצע את זממו בשעת לילה מאוחרת בידעו שלא ייתקל שם באנשים בשעות כאלה, ולכן ברור כי למעשיו קדם תכנון מסוים. כמו כן, אין ספק שהסכום הגדול שנגנב מהמשרד הוא אלמנט שיש לזקוף לחובת הנאשם כשיקול לחומרה.

מנגד, אין להתעלם מכך, כשיקול לקולה, כי הנאשם ביצע את העבירה בגפו, ללא תחכום מיוחד, ומבלי לגרום נזק כלשהו לרכוש המשרד. כמו כן, אין ספק שהחזרת מרבית הסכום למתלונן, בעיקר עקב שיתוף הפעולה שהנאשם גילה

בזמן החקירה והובלת השוטרים למקום המחבוא של הכסף, הביאה לצמצום משמעותי בנזק שנגרם למתלונן.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת, כי בתי המשפט נוהגים להטיל בגין עבירת התפרצות לעסק מגוון עונשים שמרביתם כוללים ענישה מוחשית, בין בדרך של עבודות שירות ובין בעונשי מאסר ממש של מספר חודשים.

בהתייחס למדיניות הענישה הראויה בתיק ע"פ (מח' נצ') 20892-10-10 **עמוס נ' מדינת ישראל** (מיום 11.1.2011) נקבע, כי יש להחמיר בעונשם של עברייני רכוש למיניהם, וכי רף הענישה הראוי בגין העבירה בה עסקין של פריצה וגניבה הינו בין 12 חודשי מאסר בפועל, למי שזו לו מעידתו הראשונה, לבין 3 ואף 4 שנות מאסר, למי שבאמתחתו עבר כבד ומכביד.

רע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (מיום 7.11.2010), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות למשרד וגניבה של מחשב, מתקן מים וחפצים שונים. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות הערעור שהוגשה מטעם הנאשם ואישר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 5519/10 **וינוקור נ' מדינת ישראל** (מיום 14.9.2010), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות למתנ"ס יחד עם אחרים וגניבה של מסכי פלזמה ופריטים נוספים, וכן בעבירה של התפרצות לבית ספר וניסיון גניבה. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות הערעור שהוגשה מטעם הנאשם ואישר עונש של 9 חודשי מאסר בפועל תוך שקבע כי זהו עונש מקל לאור הנתונים שהוצגו בערכאה הקודמת לגבי מצבו השכלי והנפשי של הנאשם.

רע"פ 5552/10 **ברכה נ' מדינת ישראל** (מיום 25.7.2010), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לשני מפעלים יחד עם אחר וגניבה של ברזלים וחומרים שונים בשווי של כ-18,000 ₪. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות הערעור שהוגשה מטעם הנאשם ואישר עונש של 13 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מח' ים) 54218-01-14 **עמיהוד נ' מדינת ישראל** (מיום 11.3.2014), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לבית ספר יחד עם אחרים וגניבה של 4 מסכי מחשב ומברגה. בית המשפט המחוזי אישר מתחם עונש שנע בין 6-30 חודשי מאסר אך הקל בעונשו של הנאשם וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל (במקום 10 חודשים בערכאה הדיונית) וזאת בשל אי העמדה לדין של שותפו לביצוע העבירה ובשל עברו הנקי.

ת"פ (פ"ת) 37133-05-14 **לשצינסקי נ' מדינת ישראל** (מיום 8.7.2014), הנאשם הורשע בהתפרצות למשרד של חברה יחד עם אחר וגניבה של מחשב נייד, טלפונים ניידים עם מטענים וציוד נוסף. בית המשפט אישר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, תוך התחשבות בהודאה ובהחזרת הרכוש (בערכאה הדיונית נגזר על שותפו לביצוע העבירה 12 חודשי מאסר בשל חלקו הגדול יותר במעשה).

עפ"ג (מח' ת"א) 15532-04-13 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (מיום 26.6.2013), בית המשפט המחוזי אישר מתחם עונש של 6-14 חודשי מאסר בגין כל עבירת התפרצות וגניבה.

בת"פ 29022-09-14 (י-ם) **מדינת ישראל נ' גוזלן** (מיום 19.3.2015), הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות לחנות וגניבה של קופסאות סיגריות, שוקולד ארטיקים ופנסים, והכל תוך גרימת נזק לרכוש. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ת"פ (ב"ש) 61023-07-14 **מדינת ישראל נ' בנימין** (מיום 23.12.2014), בגין אירוע אחד הנאשם הורשע בעבירה של התפרצות וגניבה, בכך שפרץ לקניון וגנב מדוכנים מטבעות וסיגריות, ובאירוע אחר הורשע בגניבה של תיק ממחרץ בחוף הים. בית המשפט קבע מתחם של 4-10 חודשי מאסר בגין האירוע הראשון וגזר על הנאשם בגין שני האירועים 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 5 חודשים שלט לבצע עבירות רכוש מסוג עוון, וכן מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים שלא לבצע עבירות רכוש מסוג פשע.

בהינתן הדעת לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 6 ל-14 חודשי מאסר בפועל.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, גילו הצעיר (הנאשם בן 22 שנים) ועברו הלא מכביד. ויובהר, לחובת הנאשם הרשעה אחת בגין עבירת איומים ובגין תקיפה סתם משנת 2013 שבגין הוטל עליו עונש מאסר על תנאי.

בין לבין ותוך כדי ניהול ההליך שבפניי הודיע הסנגור כי הנאשם נעצר עד תום ההליכים נגדו בתיק אחר שנפתח נגדו בבית המשפט המחוזי.

בהתחשב במכלול השיקולים, ובהעדר נתונים המצדיקים סטייה ממתחם העונש, בין לקולה בשל שיקולי שיקום ובין לחומרה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל של 8 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 18.12.14 ועד ליום 11.1.15.
2. מאסר על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע עליה בדין.
3. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשע"ה, 15/07/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת